

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

[...]

[...]

Mijnheer de Minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in de zitting van haar verenigde afdelingen van 17 januari 2008 een onderzoek gewijd aan een klacht wegens het feit dat de stad Ronse de oproepingen voor een eerste identiteitskaart of voor de hernieuwing van de identiteitskaart, in het Frans verstuurt aan inwoners die als Franstalige bekend staan.

*

* *

De VCT stelt vast dat artikel 6 bis van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten bepaalt dat bij het Rijksregister van de natuurlijke personen, ingesteld bij de FOD Binnenlandse Zaken, een centraal bestand van de identiteitskaarten wordt gehouden, dat de naam “Register van de Identiteitskaarten” draagt. Het bevat de in dat artikel vermelde gegevens, zijnde voor iedere houder het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen, de gevraagde taal voor de uitgifte van de identiteitskaart en het volgnummer van de kaart. Verder bevat het nog een aantal gegevens voor elke uitgegeven identiteitskaart.

Op basis van de taal vermeld in het Register van de identiteitskaarten worden de oproepingsbrieven in dezelfde taal opgemaakt.

*

* *

De dienst Bevolking van Ronse bevestigt dat hij maandelijks vanuit Brussel oproepingskaarten ontvangt voor de digitale identiteitskaart met de bedoeling deze aan de betrokken inwoners te bezorgen. Voor een inwoner die in het “Register van de Identiteitskaarten” als Franstalige is opgenomen, wordt een Franstalige oproepingskaart naar Ronse gestuurd.

Wat de oproeping voor nieuwe identiteitskaarten betreft, gaat de uitnodiging uit van de stadsdiensten zelf.

*

* *

In de schoot van de VCT, verenigde afdelingen, werd geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden de uitgebrachte meningen hieronder weergegeven.

Mening van de Nederlandse afdeling

Overeenkomstig de omzendbrief van de Vlaamse regering, BA 97/22 van 16 december 1997, betreffende het taalgebruik in de plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, moet voor alle handelingen van de overheid principieel de taal van het gebied worden gebruikt. Dit betekent dat elke plaatselijke dienst van een faciliteitengemeente van het Nederlandse taalgebied in o.m. de betrekkingen met zijn inwoners, het Nederlands gebruikt en dat enkel wanneer de inwoner daarom verzoekt, het Frans zal worden gebruikt.

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State, in casu de arresten van 23 december 2004, moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: vermelde arresten hebben voor recht verklaard dat de strekking van de desbetreffende omzendingbrieven van de Vlaamse regering geen inbreuk vormen op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr.26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd

door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde

nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken".

Conform deze uitspraken van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State moet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van de uitzondering op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond in de mate dat de stad Ronse Franstalige oproepingsbrieven gebruikt.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling verwijst naar het antwoord van de federale minister van Binnenlandse Zaken op een parlementaire vraag die door federaal volksvertegenwoordiger Jan Jambon op 14 november 2007 werd gesteld in de Kamercommissie voor Binnenlandse Zaken (CRABV 52 COM 024) (vertaling AD):

"De dienst van het Rijksregister, die de oproepingsbrieven voor het verkrijgen van een nieuwe elektronische identiteitskaart opstelt, houdt een centraal bestand van de identiteitskaarten bij. Dit bestand vermeldt meer bepaald de taal die de burger gekozen heeft voor de uitgifte van zijn kaart.

De dienst van het Rijksregister beschouwt deze oproepingsbrieven als een betrekking van een centrale dienst met een particulier; in navolging van artikel 41, §1, van de gecoördineerde taalwetten, mag een dienst in zijn betrekkingen met particulieren, de landstaal gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend: dat is de reden waarom mijn diensten deze oproepingsbrieven stellen in de taal van de identiteitskaart die vernieuwd moet worden, zelfs wanneer de burger tussen het Nederlands of het Frans kan kiezen.

De aanmaak van nieuwe identiteitskaarten is gecentraliseerd. Mijn diensten stellen de oproepingsbrieven voor alle gemeenten op.

Artikel 6bis van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten is de wettelijke basis van het centrale bestand van identiteitskaarten; dit bestand vermeldt het identificatienummer in het rijksregister, de door de burger gekozen taal voor de uitgifte van zijn kaart en het volgnummer.

(...)

Mijn diensten hebben de gecoördineerde taalwetten zeker niet overtreden."

Bijgevolg is de Franse afdeling van oordeel dat de klacht ontvankelijk is maar ongegrond, aangezien in casu artikel 41, §1, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken door de FOD Binnenlandse zaken correct werd toegepast.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer M. Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, aan het College van Burgemeester en Schepenen van Ronse en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. Van Cauwelaert-De Wyels